

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 700

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 august 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.009.		ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA	
		8. — Decizie privind punerea în aplicare a unor dispoziții legale	10–12
		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Hotărârea din 23 iunie 2005, definitivă la 12 octombrie 2005, în Cauza Ghibuși împotriva României (Cererea nr. 7.893/2002)	13–16
	1–10		

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.583/2005 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Varianta de ocolire a municipiului Drobeta-Turnu Severin km 334+635 — km 344+254 pe teritoriul localităților Drobeta-Turnu Severin și Șimian din județul Mehedinți”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.583/2005 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Varianta de ocolire a municipiului Drobeta-Turnu Severin km 334+635 — km 344+254 pe teritoriul localităților Drobeta-Turnu Severin și Șimian din județul Mehedinți”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 4 ianuarie 2006, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Se aprobă ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării «Varianta de ocolire a municipiului Drobeta-Turnu Severin km 334+635 — km 344+254 pe teritoriul localităților Drobeta-Turnu Severin și Șimian din județul Mehedinți» suma globală estimată

de 2.298 mii lei alocată prin bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în limita prevederilor anuale aprobate cu destinația cheltuieli aferente costurilor neeligibile incluse în planul de finanțare prevăzut în Memorandumul de finanțare convenit între Guvernul României și Comisia Europeană privind asistența financiară nerambursabilă acordată prin Instrumentul pentru Politici Structurale de Preaderare pentru măsura «Reabilitarea secțiunii Drobeta-Turnu Severin — Lugoj a drumului național DN 6 (faza a 2-a a proiectului Craiova—Lugoj), România», semnat la Bruxelles la 13 noiembrie 2001 și la București la 17 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 154/2003, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 323 din 13 mai 2003, cu modificările și completările ulterioare.“

2. **Anexa nr. 2 se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Radu Mircea Berceanu
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 2 august 2006.
Nr. 1.009.

ANEXĂ
(Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.583/2005)

Tabelul cu imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării
„Varianta de ocolire a Municipiului Dr. Tr. Severin“

Nr. Crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcției	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico - cadastrale
				Suprafața rezultată din acte	Suprafața rezultată din măsurători mp		
1	2	3	4	5	6	7	8
1			4801/1		82,37		Mucioniu Tinca
2			4650/2		1.254,05		Mucioniu Alexandra
3			5401/1		62		Mucioniu Păuna
4			5397/1		118		Panduru Elena
5			5397/3		866		Panduru Elena
6			5176/2		918		Mitidoi Gheorghe, Mitidoi Dumitru
7			5145/2		501		Pistritu Maria
8			5174/2		2.777		Primăria Breznița Ocol
9			3809/2		3.046,15		Ionescu Bojin Ion
10			4592/2		657		Pereși Florin, Dau Florica, Pereș Mihai
11			4591/2		1.838,02		Trifu Constantin
12			5038/2		2.078		Marghescu Eugenia Charlotta
13			5402/2		918		Păcală D. Ionel
14			5181/2		403		Raia Dumitru, Raia Constantin, Șelevârdeanu Constantina, Drăghici Maria
15			5087/1		342		Mircea Aurel

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

16	5093/1	610	Mircea Aurel
17	5175/2	1.190	Primăria Breznița Ocol
18	3799/2	1.481,90	Dicu Angela, Bușe Ion, Bușe Ștefan, Bușe Nicolae, Giugudean Stanca
19	4196/2	4.063	Toma Florică, Toma Verginia
20	4197/5	4.270	Toma Florică, Toma Verginia
21	4067/1	262	Cîrțoi Ion, Cîrțoi Adi
22	4721/2	6.946	Ilinca Gheorghe, Ilinca Marta
23	5101/2	383	Matiescu G. Maria
24	5104/1	356	Pănescu Ioan, Pănescu Aurel, Pănescu Ștefan, Toma Angela
25	5140/1	141	Băleanu Victor
26	5170/1	116	Băleanu Gheorghe
27	5142/1	93	Băleanu Constantin
28	5171/1	76	Primăria Izvorul Bîrzii
29	5082/1	154	Ciortan M. Vasile, Ciortan M. Gheorghe, Ciortan M. Dumitru
30	5161/2	746	Ilina Gavril
31	5081/1	767	Melencu Constanța
32	5086/1	353	Tărăbâc Ion
33	5085/1	634	Drăghia Vasile
34	5154/2	392	Vișan Pantelie, Mateescu Maria, Vișan Nicolae, Ionascu Elena
35	5092/2	4.754	Dragotoniș Pantele, Dragotoniș Gheorghe, Dragotoniș I. Ion, Stanomir Alexandra
36	5141/2	3.591	Simion Ștefan
37	4069/2	479	Koszeghi Iosif, Koszeghi Lia
38	4066/2	488	Cîrțoi Ion, Cîrțoi Adi
39	5265/2	667	Badea I. Nicolae
40	5080/2	513	Negrescu Alexandru, Negrescu Maria

41	5100/2	601	Tărăbâc Ion
42	3810/2	1.054	Cărbunaru Ion
43	3811/2	896	Cărbunaru Petre, Cărbunaru Constantin, Cărbunaru Ioana, Cărbunaru Ștefan
44	5090/2	294	Brozba C. Constantin, Giumancă Angela, Brozba Floarea, Crăciun Dora
45	5400/2	584	Petrescu Silvia Lucreția, Tănăsescu Ana Beatrice
46	5146/2	589	Andreescu Polina
47	2087/1/4	306	Pădină Tilica
48	2087/2/4	154	Cilibon Gheorghe
49	2087/3/4	153	Ionică Maria
50	2087/4/4	101	Cîrligeanu Florica
51	2087/5/4	101	Budică Mariana
52	2087/6/4	100	Ispas Elena
53	3019/4	1.344	Vidan Ion
54	3862/2	326	Staicu Gheorghe
55	3856/2	276	Staicu Gheorghe
56	3910/2	672	Biță T. Zaharia
57	4613/2	64	Colibașanu Marioara, Colibașanu Aneta, Colibașanu Stelu, Stoica Georgeta
58	3905/2	463	Păcală Ana
59	5138/2	846	Mițoi Ghe. Marinică, Bubosu Margareta, Mițoi Ghe. Gheorghe
60	5468/2	834	Petcu M. Barbu
61	4646/2	685,92	Lăpădat Ecaterina
62	3904/2	678	Crișan I. Constantin
63	3914/2	1.348	Păcală Stelian
64	4611/2	413,91	Sasser Maria, Sasser Ștefan
65	5341/2	1.101	Mițoi V. Petre, Mițoi Ghiorghița
66	3915/2	820	Petcu Georgeta
67	4796/2	998	Răzuș D. Petru
68	5192/2	674	Cioabă Fârsâna, Moia Nicolae, Gruia Eleonora

69	3503/2	521	Răzuși Grigore, Răzuși Vali
70	4795/2	518	Urtilă Ghe. Ion
71	4957/2	542	Stănculete Ion
72	4647/1	114,05	Răchitan Florică
73	5002/2	3	Zurliu Gheorghîța
74	5506/2	11.314	Primăria Dr. Tr. Severin
75	5035/2	143	Aldescu Vasile, Aldescu Ion
76	3825/2	140	Aldescu Constantin
77	3834/2	144	Aldescu Corneliu
78	4803/2	354,87	Boștină Ilie
79	5299/2	313	Boștină I. Tudor
80	5342/2	585	Boștină Mihai
81	3836/2	407,81	Zaharia Maria
82	4952/2	150	Zaharia Emilian
83	3835/2	552,81	Zaharia Maria
84	5273/2	154	Szoche Ana, Iordache Elisabeta
85	5264/2	401	Iacob Lucian, Iacob Dorina-Aurelia
86	3821/2	149,61	Enache Maria
87	5103/2	203	Boștină Sarmiza, Toma Gheorghe, Toma Florin, Bora Gheorghîța
88	5263/2	153	Gușiță Cristina
89	4984/2	242	Chiriță D. Elena
90	4954/2	278	Chiriță Elena
91	3820/2	152,5	Craioveanu Dumitru
92	3832/2	148,55	Craioveanu Ioana
93	5148/2	262	Primăria Dr. Tr. Severin
94	5274/2	102	Olei Ioana, Cioranu Aurelia
95	3837/2	102,3	Craiu Ioana, Craiu Ion, Chirițescu Maria

Drobeta-Turnu Severin

96	Mehedinți	4645/2		95,75		Croitoru Angela
97		4610/2		490,55		Țurari Petria, Haimana Despina
98		4093/2		196,94		Șeitan Lenuța
99		5083/2		279		Arvat I. Grigore
100		4969/2		196		Rățulescu Ioana
101		4091/2		101,28		Minculescu Constantin
102		5030/2		201		Motorga Ecaterina
103		3830/2		136,82		Bostină Elena
104		5160/2		197		Primăria Dr. Tr. Severin
105		3833/2		196,12		Leca Ioana
106		5267/2		198		Iacob Anica
107		5268/2		203		Croitoru Angela
108		4087/2		104		Iacob Anica, Bărbulescu Dora-Petrica
109		4095/2		394		Gușiță Ion, Bogasieru Georgeta
110		5211/2		92		Primăria Dr. Tr. Severin
111		5159/2		215		Primăria Dr. Tr. Severin
112		5343/2		217		Păun Anica
113		3909/2		252		Ilie Cristina
114		4621/2		170,06		Badea Marin, Badea Gheorghe, Crai Maria
115		4092/2		273,96		Badea Marin
116		3858/2		471,06		Iacob Dragoș
117		5297/2		120		Casapu Petria
118	4085/2		119		Coman Ionel, Coman Gheorghe	
119	4090/2		57		Stoian Angela	
120	5180/2		126		Primăria Dr. Tr. Severin	
121	3859/2		190,46		Bicleșanu Maria	
122	4094/2		264		Croitoru Gheorghe	

123	3860/2	268,26	Pârlăgeanu Ion
124	4968/2	270	Muschici B. Florea
125	5177/2	407	Biță Zaharia
126	3818/2	274,85	Ionică Păuna
127	4293/2	213,43	Băicuș Gheorghîța
128	4596/2	286	Ureche Nicolae
129	4612/2	144,87	Ureche Ștefan
130	4294/2	295,45	Cărbunaru Ilie Zaharia
131	3819/2	302,47	Țigănele Ioana
132	3823/2	542,34	Mărgeanu Ilie
133	4805/2	322,73	Meițoiu Iancu
134	3842/2	398,59	Iacob Elena
135	4802/2	261,09	Bîzdoacă Petria
136	5031/2	183	Spîneci Gheorghîța
137	5529/2	177	Primăria Dr. Tr. Severin
138	5261/2	188	Nicolae Elena
139	4088/2	396,25	Toma Gheorghe, Toma Florin, Boștină Sarmiza, Bora Gheorghîța
140	5144/2	278	Mănescu Ion, Mănescu Cornel, Mănescu Dumitru
141	5210/2	148	Mănescu Ecaterina
142	3843/2	709,1	Izichil Gheorghe
143	4867/2	520	Vidan Ioana
144	5262/2	918	Vidan Ioana, Iacob Toma, Ivanovici Floarea, Iacob Elena, Iacob Cicilia
145	3822/2	969,12	Erceanu Gheorghe
146	963/2	731	Negrea Nicolae
147	5033/2	273	Arvat Grigore
148	5346/1	223	Primăria Dr. Tr. Severin

149	5347/1	147	Primăria Dr. Tr. Severin
150	5151/1	269	Primăria Dr. Tr. Severin
151	5269/1	394	Sprânceană Elisabeta
152	5150/1	261	Arvat Dumitru, Arvat Angela
153	5314/1	1.139	Birnicu Elisabeta, Răzuș Ghe. Gheorghe
154	5084/1	2.914	Stan M. Mihai
155	5313/2	271	Primăria Dr. Tr. Severin
156	5143/1	46	Giurcan Gheorghe
157	4800/2	184	Milicevici Elena
158	5139/2	232	Gică Constantin
159	4798/2	201	Șelăvârdeanu Constantin
160	4799/2	150	Bădescu Ion
161	5034/2	386	Mimiș Gheorghita
162	5089/2	1.051	Milcu N Gheorghe, Milcu N Nicolae
163	5102/2	760	Biță D. Dumitru, Păcală D. Anica
164	5293/2	1.686	Răzuș Gheorghe, Răzuș Niță, Răzuș Marin, Răzuș Valerie
165	5137/2	990	Mimiș Anton
166	5316/1	372	Primăria Dr. Tr. Severin
167	5294/1	1.479	Iovănică Elisabeta
168	4797/2	1.290	Iovănică I. Dumitru
169	5088/2	1.434	Milcu Barbu, Milcu Gheorghe
170	5153/2	334	Iovănică St. Barbu
171	5155/2	643	Biță Alexandrina, Iovănică Constantin
172	5209/2	1.926	Primăria Dr. Tr. Severin
173	4864/2	3.975	Muschici Maria
174	4804/2	775,75	Muschici Maria

175		5152/2		544,00		Boștină Dumitru, Ghevena Elena, Boștină Petre
176		4086/2		891		Muschici Maria
177		5157/2		551		Primăria Dr. Tr. Severin
178		5158/2		376		Primăria Dr. Tr. Severin
179	Șimian	709/2		5,28		Bărăitar Viorel, Bărăitar Anuța
180		708/2		28,26		Paraschiv Elena, Paraschiv Dumitru, Marciu Maria
181		198/2		16,79		Vâlceanu Elisabeta, Popa Ion, Popa Marcela, Porcărin Doina
182		707/2		16,96		Tîrîși P. Gheorghe
183		1256/1		337		Panduru Elena
184		424/2		709		S.C. COM Prodaliment SRL
185		1254/2		800		Nițulescu I. V. Ion
186		952/2		501,87		Bezerghianu Constantin, Bezerghianu Șița
187		1252/1		71		Oprea Ion
188		788/2		745,06		Ciriperiu Ion
189		3913/2		733		Oprea D. Dumitru, Oprea Adrian, Ciolan Floarea
190		1251/2		1.303		Vătuiu I. Elena
191		3912/4		1.024		Bălțeanu C. Maria
192		5207/2		265		Minciu Sevastian
193		944/3		488,98		Coroșet Victoria
194		3824/2		564		Bezerghianu Mihai
195		1094/2		592		Pîrjol Gr. Maria
196		725/2		450		Grecu Cornela
197		1172/2		332		Bădescu Dumitru
198		1101/2		236		Ciolan Zamfira
199	1171/2		687		Ciolan Ghica	
200	724/2		481		Cărbunaru Vasilica	

201	760/2		234		Bezergheanu Ghe. Constantin
202	723/2		488		Ciolan Hermina
203	3861/2		395,53		Bezergheanu Alexandru, Bezergheanu Ștefana
204	1273/2		339		Nițulescu Mihaela, Cosma Eugenia, Aldescu Aurelia, Nițulescu Ghe. Gheorghe
205	956/2		675,35		Motorga Cornel, Motorga Constantin, Motorga Alexandru, Motorga Aurel, Motorga Gheorghe, Motorga Toma, Spiță Toma
206	789/2		296,15		Ciolan Gheorghita, Ispas Anca
207	969/2		249,21		Mucioniu Alexandra
208	1176/1		225		Primăria Șimian
209	720/2		195		Gheorgheci Virginia, Gheorgheci Constantin
210	40/2		2.006		SC Belladona SRL
211	40/4		580		SC Belladona SRL
212	1272/2		1.277		Trăila Liviu - Alexandru
213	1284/2		17.363		Primăria Șimian
			159.653,56		

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind punerea în aplicare a unor dispoziții legale

În temeiul art. 379, 384, 406 și 408 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și al art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România d e c i d e:

Art. 1. — (1) Profesia de medic se exercită cu caracter permanent pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 370 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, posesoare ale certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România.

(2) Modelul certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România este prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Certificatul de membru al Colegiului Medicilor din România se acordă persoanelor care, făcând cerere expresă în acest sens, îndeplinesc următoarele condiții:

1. dețin un titlu oficial de calificare în medicină, în sensul art. 371 alin. (3) din Legea nr. 95/2006;
2. nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de lege;
3. sunt apte din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de medic;
4. nu au întrerupt exercitarea profesiei pe o perioadă mai mare de 5 ani sau au obținut diploma de licență în ultimii 5 ani;
5. au depus jurământul profesional;
6. au achitat taxa de înscriere în Colegiul Medicilor din România.

Art. 3. — În vederea obținerii certificatului de membru, persoanele care îndeplinesc condițiile legale vor depune la colegiul teritorial în a cărui rază își au, după caz, domiciliul, reședința sau locul de muncă următoarele documente:

1. cerere de înscriere;
2. titlul oficial de calificare în profesia de medic;
3. dovada exercitării profesiei de medic în ultimii 5 ani, respectiv adeverință de la locul de muncă, dacă este cazul;
4. cazier judiciar;
5. certificat de sănătate care să ateste starea de sănătate corespunzătoare exercitării profesiei de medic. Certificatul medical va fi vizat inclusiv de medicul psihiatru;
6. declarație pe propria răspundere privind inexistența unei situații de incompatibilitate;
7. copie a certificatului de căsătorie, dacă este cazul;
8. chitanța privind achitarea taxei de eliberare a certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România, precum și dovada achitării taxei de înscriere.

Art. 4. — (1) Autorizațiile de liberă practică emise până la data intrării în vigoare a Legii nr. 95/2006 de Ministerul Sănătății în temeiul Legii nr. 306/2004 privind exercitarea profesiei de medic, precum și organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România, până la preschimbare, se echivalează cu certificatul de membru emis în condițiile Legii nr. 95/2006.

(2) În termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei decizii, titularii autorizațiilor prevăzute la alin. (1), precum și ai certificatelor de membru al Colegiului Medicilor din România, emise în temeiul Legii nr. 306/2004, sunt obligați să le preschimbe cu noul certificat de membru al Colegiului Medicilor din România.

Art. 5. — Certificatele de membru al Colegiului Medicilor din România vor fi emise și eliberate de colegiile teritoriale ale Colegiului Medicilor din România, conform modelului prevăzut în anexă.

Art. 6. — La primirea certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România, titularul va semna într-un registru ținut de colegiile teritoriale, care va conține următoarele rubrici:

1. numele și prenumele titularului certificatului;
2. facultatea și anul absolvirii;
3. codul numeric personal;
4. seria și numărul certificatului;
5. data depunerii jurământului profesional;
6. semnătura titularului.

Art. 7. — Au de drept calitatea de membru al Colegiului Medicilor din România toți medicii înscriși până la data intrării în vigoare a Legii nr. 95/2006.

Art. 8. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă art. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 și 8 din Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 32/2004 pentru punerea în aplicare a unor dispoziții ale Legii nr. 306/2004 privind exercitarea profesiei de medic, precum și organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 17 august 2004.

Art. 9. — Reprezentantul Colegiului Medicilor din România din cadrul comisiilor pentru vânzarea spațiilor cu destinație de cabinete medicale, comisii constituite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, cu modificările și completările ulterioare, se va desemna de colegiul județean, respectiv de Colegiul Medicilor din Municipiul București, în a cărui rază teritorială se organizează și funcționează comisia.

Art. 10. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Mircea Cintează

București, 28 iulie 2006.
Nr. 8.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR _____

Data:

CERTIFICAT DE MEMBRU

Nr.

Colegiul Medicilor _____ autorizează pe:

CNP:

<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------

Absolvent(ă) a(l) Facultății: _____

<input type="text"/>

Serie și număr diplomă: _____

Promoția: _____

<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------

Specialitate: _____

<input type="text"/>

Atestat de studii complementare: _____

<input type="text"/>

să practice profesiunea de medic potrivit prevederilor art. 385 al titlului XII privind exercitarea profesiei de medic, organizarea și funcționarea CMR, din Legea nr. 95/ 2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Activitățile autorizate se pot desfășura cu îndeplinirea condițiilor de dotare minimă, iar dispozitivele medicale utilizate la desfășurarea activităților autorizate trebuie înregistrate la M.S.P.

Titularul Certificatului a depus jurământul la data de

PRESEDINTE,

<input type="text"/>

Notă: Certificatul de membru se vizează anual pe baza asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul respectiv.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A III-A

HOTĂRÂREA**din 23 iunie 2005, definitivă la 12 octombrie 2005, în Cauza Ghibuși împotriva României**

(Cererea nr. 7.893/2002)

Strasbourg

Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute în art. 44 alin. (2) din Convenție. Poate suferi modificări de formă.

În Cauza Ghibuși împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a III-a), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii B.M. Zupančič, președinte, J. Hedigan, L. Caflisch, C. Bîrsan, doamnele M. Tsatsa-Nikolovska, R. Jaeger, domnul E. Myjer, judecători, și domnul V. Berger, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la data de 2 iunie 2005,

a pronunțat următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea nr. 7.893/2002, introdusă împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, doamna Stela Ghibuși (*reclamantă*), a sesizat Curtea la data de 24 ianuarie 2002 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, domnul B. Aurescu, apoi de doamna R. Rizoiu, care l-a înlocuit în funcție.

3. La 24 octombrie 2003, Curtea (Secția a II-a) a hotărât să comunice Guvernului plângerea întemeiată pe art. 6 alin. 1 din

Convenție cu privire la accesul la justiție, având în vedere neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive pronunțate în favoarea reclamantei. Prevalându-se de dispozițiile art. 29 alin. 3, Curtea a decis că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună.

4. La data de 1 noiembrie 2004, Curtea a modificat structura secțiilor (art. 25 alin. 1 din Regulament). Prezenta cerere a fost repartizată Secției a III-a astfel reorganizate (art. 52 alin. 1).

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

5. Reclamanta s-a născut în anul 1953 și are domiciliul în localitatea Livezile (România).

6. Reclamanta a lucrat ca asistentă medicală la spitalul din orașul Deta, în serviciul doctorului S.D. La data de 1 octombrie 1999, în urma reorganizării și privatizării sistemului medical românesc, reclamanta este transferată, în baza dispozițiilor Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, în serviciul individual al doctorului S.D. care, în conformitate cu legea română aplicabilă, avea obligația să semneze cu ea un contract de muncă. Deși părțile nu au negociat și nu au fixat salariul reclamantei, nici nu au semnat un nou contract, reclamanta a continuat să lucreze în serviciul lui S.D. în cursul lunilor octombrie și noiembrie 1999. Apoi ea a depus la spitalul din Deta cererea de acordare a concediului anual.

7. La data de 5 ianuarie 2000, în timp ce își efectua concediul, reclamanta a fost convocată de către S.D. care a informat-o oral că este concediată, fără să-i fie prezentată vreo hotărâre scrisă.

1. Acțiune în justiție în vederea reintegrării reclamantei în funcție

8. La data de 10 ianuarie 2000, reclamanta a formulat o cerere de chemare în judecată, adresată Tribunalului Timiș împotriva spitalului din Deta și împotriva lui S.D., pentru a obține reintegrarea în funcție și plata indemnizației de concediu anual, precum și a salariului, începând de la 1 octombrie 1999 până la reintegrarea efectivă.

9. Prin Hotărârea definitivă din 11 mai 2001, instanța a obligat spitalul din Deta să-i plătească reclamantei indemnizația de concediu. Instanța a respins cererea de plată a salariului până la reintegrarea efectivă, pe motiv că reclamanta nu lucruse efectiv pentru S.D. și că, deși între părți existase un contract de muncă, acesta nu fusese confirmat în scris, întrucât părțile nu negociaseră și nu fixaseră salariul. Apoi, reținând că reclamanta lucruse efectiv pentru S.D. în lunile octombrie și noiembrie 1999, chiar în lipsa contractului de muncă scris, instanța constată că părțile fuseseră de acord să încheie un contract de muncă și îl

obligă pe S.D. să semneze un atare contract cu reclamanta, în baza dispozițiilor Legii nr. 145/1997, citată anterior.

În anul 2000, reprezentantul spitalului din Deta a sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Deta cu o plângere penală împotriva reclamantei, pentru furt și distrugere de înscrisuri oficiale. La data de 3 noiembrie 2000, Parchetul dispune clasarea cauzei, pe motiv că faptele reproșate nu fuseseră comise de reclamantă.

2. Demersuri efectuate de executorul judecătoresc în vederea executării hotărârii definitive din 11 mai 2001

10. Reclamanta a arătat faptul că, între 27 septembrie 2001 și 2 noiembrie 2001, mai multe cereri formulate de ea sau de executorul judecătoresc adresate lui S.D., în vederea semnării unui nou contract de muncă, au rămas fără rezultat.

11. La data de 2 noiembrie 2001 reclamanta a primit indemnizația de concediu dispusă prin Hotărârea din 11 mai 2001.

12. La data de 2 noiembrie 2001 executorul a constatat într-un proces-verbal refuzul lui S.D. de a semna contractul de muncă, pe motiv că, fiind angajator privat, nu i se putea impune obligația de a semna un contract.

13. După acest proces-verbal, executorul judecătoresc nu a mai făcut alte demersuri în vederea executării deciziei.

3. Plângerile penale pentru neexecutarea Deciziei din 11 mai 2001

14. La data de 25 octombrie 2001, reclamanta a formulat o plângere penală prin care solicita Parchetului de pe lângă Judecătoria Deta condamnarea penală a lui S.D. și a funcționarilor spitalului din Deta pentru refuzul de a executa o hotărâre judecătorească definitivă.

15. Procurorul a retrimis plângerea Direcției Județene de Sănătate Publică Timiș care, prin Adresa din 26 noiembrie 2001, a informat-o pe reclamantă că nu avea competența să dea curs unei atare cereri și o sfătuiește să-i ceară direct lui S.D. executarea Hotărârii din 11 mai 2001.

16. La data de 5 noiembrie 2001, reclamanta a formulat o nouă plângere penală împotriva lui S.D. pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești și a solicitat condamnarea sa penală,

precum și despăgubiri pentru repararea prejudiciului moral. Prin Rezoluția din 19 aprilie 2002, Parchetul de pe lângă Judecătoria Deta a dispus neînceperea urmăririi penale față de S.D., pe motiv că elementele constitutive ale infracțiunii nu erau întrunite în speță. La 17 mai 2002, prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Deta confirmă rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din 19 aprilie 2002.

17. La data de 18 noiembrie 2002, în temeiul plângerii penale a reclamantei din 5 noiembrie 2001, procurorul a sesizat Judecătoria Deta cu o plângere penală nerespectarea unei hotărâri judecătorești dispunând reintegrarea unui salariat în funcție, infracțiune pedepsită de art. 84 din Legea nr. 168/1999. Prin Sentința din 25 martie 2003, Judecătoria Deta îl condamnă pe S.D. la plata a 6.000.000 lei cu titlu de amendă penală,

25.000.000 lei cu titlu de daune-interese și 1.000.000 lei, cheltuieli de judecată. Sentința a rămas definitivă, după recursul lui S.D. și al Parchetului, la data de 10 noiembrie 2003, după ce a fost confirmată prin decizia Curții de Apel Timișoara.

18. Din documentele prezentate de reclamantă rezultă că Decizia din 11 mai 2001 rămâne încă neexecutată, cu privire la reintegrarea în funcție.

II. Dreptul intern pertinent

19. Reglementarea internă pertinentă [respectiv extrasele din Codul civil, Codul de procedură civilă și Codul muncii (fostul și noul) și din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești] este descrisă în Decizia Cauzei *Roman și Hoge împotriva României* (nr. 62.959/2000, 31 august 2004).

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 6 alin. 1 din Convenție

20. Reclamanta susține că neexecutarea Hotărârii din 11 mai 2001 dispunând reintegrarea ei în funcție încalcă dreptul de acces la justiție, astfel cum este garantat în art. 6 alin. 1 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale (...) de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil...”

A. Asupra admisibilității

21. În primul rând, Guvernul amintește că, în speță, executarea obligației de reintegrare necesită intervenția personală a debitorului și precizează că nu există mijloace de executare silită în natură a unei atare obligații. Reclamanta ar fi trebuit să folosească mijloace indirecte pentru a-l constrânge pe debitor să-și execute obligația. Astfel, ar fi trebuit să ceară condamnarea angajatorului la plata despăgubirii prevăzute în art. 136 alin. (1) din Codul muncii.

22. Guvernul consideră că este vorba despre un remediu adecvat, accesibil, eficient și suficient, în conformitate cu jurisprudența organelor Convenției [Cauza *G. împotriva Belgiei*, nr. 12.604/1986, Decizia Comisiei din 10 iulie 1991, Decizii și rapoarte (DR) 70, p. 125]. El citează, de asemenea, o decizie a Curții de apel Craiova, din 24 septembrie 1997, care confirmă posibilitatea pentru orice concediat să beneficieze de despăgubiri, fie formulând o acțiune în anularea deciziei de concediere, fie introducând o acțiune separată în acest scop. În plus, Guvernul afirmă că plata unei astfel de despăgubiri reprezintă efectiv o adevărată executare de către angajator a obligației de reintegrare, în măsura în care, pentru un angajat, salariul este miza contractului de muncă.

23. În sfârșit, Guvernul consideră că reclamanta dispunea de alte remedii interne care corespundeau criteriilor art. 35 din Convenție, astfel cum sunt interpretate de Curte (Cauza *Stögmüller împotriva Austriei*, Hotărârea din 10 noiembrie 1969, seria A nr. 9, p. 42, paragraful 11, și Cauza *De Wilde, Ooms și Versyp contra Belgiei*, Hotărârea din 18 iunie 1971, seria A nr. 12, p. 34, paragraful 62). Guvernul menționează acțiunea penală împotriva angajatorului și acțiunea în obligarea debitorului la plata amenzii civile.

24. În replică, reclamanta contestă eficiența remediilor interne indicate de Guvern și afirmă că tocmai cadrul juridic pus la dispoziție pentru executarea hotărârii definitive dispunând reintegrarea sa nu era nici suficient și nici adecvat.

25. Curtea amintește că, în temeiul art. 35 alin. 1 din Convenție, ea nu poate fi sesizată decât după epuizarea căilor de atac interne. Orice reclamant trebuie să fi acordat instanțelor interne ocazia să evite sau să remedieze pretensele încălcări, ceea ce reprezintă finalitatea acestei dispoziții [vezi, de exemplu, Cauza *Cardot împotriva Franței*, Hotărârea din 19 martie 1991, seria A nr. 200, p. 19, paragraful 36, și Cauza *Moreira Barbosa împotriva Portugaliei* (decizie), nr. 65.681/2001, 29 aprilie 2004].

26. Cu toate acestea, prevederile art. 35 alin. 1 din Convenție nu impun decât epuizarea recursurilor referitoare la pretensele încălcări și care sunt, în același timp, disponibile și adecvate. Acestea trebuie să prezinte un grad de certitudine suficient nu numai în teorie, ci și în practică, fără de care eficiența și

efectivitatea nu sunt respectate; statul pârât este cel care trebuie să demonstreze că aceste exigente sunt reunite (vezi, printre multe altele, hotărârile în Cauza *Vernillo împotriva Franței*, din 20 februarie 1991, seria A nr. 198, paragraful 27, și în Cauza *Dalia împotriva Franței*, din 19 februarie 1998, *Culegere de hotărâri și decizii* 1998-I, paragraful 38, și decizia în Cauza *Moreira Barbosa*, citată anterior).

27. De la bun început, Curtea amintește că obligația neexecutată în cauză este cea de a o reintegra pe reclamantă în funcție. Curtea constată că toate căile de atac sugerate de Guvern sunt mijloace indirecte de executare a hotărârii definitive, așadar nu sunt de natură să remedieze în mod direct pretinsa încălcare.

28. Presupunând că, având în vedere caracterul special al obligației de executat în cauză, care necesită intervenția personală a debitorului, mijloacele de constrângere a debitorului s-ar fi dovedit, în principiu, căi de atac efective și accesibile în sensul art. 35 alin. 1 din Convenție, Curtea constată că, în cauză, reclamanta a uzat deja de două dintre aceste mijloace indirecte și niciunul dintre ele nu a condus la executarea hotărârii definitive. Or, în conformitate cu jurisprudența Curții, un reclamant trebuie să fi folosit, în mod normal, acțiuni interne cu adevărat eficiente și suficiente. Când s-a folosit o cale de atac, nu se cere folosirea unei alte căi, al cărei scop este practic același (Cauza *Moreira Barbosa*, citată anterior).

29. În speță, instanțele, statuând pe fondul cauzei, au respins definitiv cererea reclamantei de a i se plăti salariile datorate până la reintegrare. Reclamanta a mandatat un executor judecătoresc să obțină executarea Hotărârii din 11 mai 2001. În plus, deși S.D. a fost condamnat la plata unei amenzi penale și a daunelor, el a refuzat în continuare să o reintegreze pe reclamantă în funcție.

30. Având în vedere circumstanțele cauzei, Curtea consideră că ar fi excesiv să i se ceară reclamantei să introducă din nou acțiunile indicate de Guvern, din moment ce a folosit deja mijloacele care sunt căi de atac considerate de Guvern adecvate și suficiente și care au scopuri similare, respectiv constrângerea debitorului să-și execute obligația.

31. În consecință, excepția invocată de Guvern va fi respinsă.

32. În plus, Curtea constată că plângerea nu este în mod manifest neîntemeiată în sensul art. 35 alin. 3 din Convenție. De asemenea, ea constată că aceasta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. În aceste condiții, Curtea o declară admisibilă.

B. Asupra fondului

33. Guvernul susține că, deși executarea unei hotărâri trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul art. 6 din Convenție (Cauza *Hornsby împotriva Greciei*, Hotărârea din 19 martie 1997, *Culegere de hotărâri și decizii* 1997-II, paragraful 41), există circumstanțe care justifică eșecul executării în natură a unei obligații impuse printr-o hotărâre judecătorească definitivă, fără ca neexecutarea să constituie o încălcare a acestui articol. În opinia sa, procesul civil fiind guvernat de principiul disponibilității, statul nu este obligat să execute *ex officio* toate hotărârile judecătorești. Contrar obligațiilor pozitive care rezultă din art. 8 din Convenție, singura obligație care îi revine statului în temeiul art. 6 este cea de a crea și de a pune la dispoziția creditorului un sistem judiciar apt să-l ajute în executarea creanței.

34. Dat fiind caracterul particular al obligației debitorului, care necesita intervenția sa personală, Guvernul consideră că îi revine tocmai creditorului obligația de a utiliza mijloacele judiciare puse la dispoziția sa, iar autoritățile statului trebuie să aibă un comportament diligent, luând toate măsurile care i se pot cere în mod rezonabil. Or, în cauză, reclamanta nu a folosit toate mijloacele puse la dispoziție prin sistemul judiciar român în vederea executării hotărârii interne definitive dispunând reintegrarea ei.

35. Guvernul susține că statul trebuie să asigure un just echilibru între cele două interese incidente în cazuri ca cel în speță: cel al debitorului de a-și proteja drepturile și libertățile fundamentale și cel al creditorului de a executa obligația în natură. Dacă toate mijloacele puse la dispoziția creditorului, deși utilizate în mod diligent, eșuează, soluția este executarea prin echivalent.

Guvernul amintește, în sfârșit, că angajatorul privat nu poate fi obligat să angajeze o persoană și să colaboreze cu ea dacă nu vrea.

36. Reclamanta contestă teza Guvernului.

37. Curtea amintește că executarea unei sentințe sau a unei hotărâri pronunțate de orice instanță trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces”, în sensul art. 6 din Convenție. Dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părți [Cauza *Immobiliare Saffi împotriva Italiei* [GC], nr. 22.774/1993, paragraful 63, CEDO 1999-V].

38. În prezenta cauză, deși reclamanta a obținut, la data de 11 mai 2001, o decizie internă definitivă dispunând ca S.D. să o reintegreze în funcție și a făcut, ulterior, demersuri în vederea executării, decizia rămâne în continuare neexecutată.

39. Cu toate acestea, dreptul de acces la justiție nu poate obliga un stat să execute orice hotărâre cu caracter civil, oricare ar fi aceasta și oricare ar fi circumstanțele (Cauza *Sanglier împotriva Franței*, nr. 50.342/1999, paragraful 39, 27 mai 2003). În orice caz, atunci când autoritățile sunt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărâri judecătorești și omit să o facă, această omisiune angajează responsabilitatea statului pe tărâmul art. 6 alin. 1 din Convenție (Cauza *Scollo împotriva Italiei*, Hotărârea din 28 septembrie 1995, seria A nr. 315-C, p. 55, paragraful 44).

40. În consecință, Curtea amintește că nu este abilitată să examineze dacă ordinea juridică internă a statului este capabilă să garanteze executarea hotărârilor pronunțate de instanțe. Într-adevăr, fiecare stat contractant trebuie să se doteze cu arsenalul juridic adecvat și suficient pentru a asigura respectarea obligațiilor pozitive care îi revin. Sarcina Curții constă numai în a examina dacă în cauză măsurile adoptate de autoritățile române au fost adecvate și suficiente (Cauza *Ruianu împotriva României*, nr. 34.647/1997, paragraful 66, 17 iunie 2003).

41. Curtea observă că, în speță, obligația reintegrării necesita intervenția personală a debitorului, care era un particular. Statul, în calitate de depozitar al forței publice, era chemat să manifeste un comportament diligent și să-l asiste pe creditor în executarea hotărârii care îi era favorabilă.

42. În ciuda tuturor eforturilor depuse de reclamantă, debitorul s-a opus în mod constant executării.

43. Curtea constată că reclamanta a inițiat suficiente acte de executare și a depus eforturile necesare pentru a obține executarea hotărârii judecătorești definitive. Trebuie analizat dacă autoritățile sesizate au avut un comportament activ, luând toate măsurile care i se puteau cere în mod rezonabil.

44. Curtea notează că reclamanta a mandatat un executor judecătoresc pentru a asigura executarea deciziei judecătorești definitive. La data de 2 noiembrie 2001, executorul s-a mulțumit să întocmească un proces-verbal de constatare a refuzului lui S.D. de a se conforma hotărârii judecătorești definitive care îl obligase la semnarea contractului de muncă. După acest proces-verbal, executorul judecătoresc nu a mai făcut niciun demers în vederea executării Hotărârii din 11 mai 2001.

45. Curtea observă, de asemenea, că prima plângere penală a reclamantei, adresată Parchetului de pe lângă Judecătoria Deta,

a fost trimisă Direcției Județene de Sănătate Publică Timiș, care s-a dovedit a fi incompetentă pentru a da curs unei astfel de cereri. A două plângere penală a reclamantei s-a soluționat, într-o primă etapă, prin neînceperea urmăririi penale împotriva lui S.D. și numai ulterior, după un an de la introducerea plângerii, Parchetul l-a trimis pe S.D. în judecată în fața instanței.

46. În plus, Curtea constată că cererea reclamantei vizând obligarea angajatorului la plata salariilor datorate până la reintegrarea efectivă, mijloc pe care Guvernul l-a prezentat ca fiind eficient, a fost respinsă de instanțele naționale, pe motiv că, deși între părți a existat un contract de muncă, acesta nu fusese confirmat în scris, întrucât părțile nu negociaseră salariul.

47. În plus, nimic nu dovedește, în speță, că executarea în natură ar fi fost imposibilă, astfel încât reclamanta să fie silită să transforme obligația inițială într-o obligație de natură pecuniară (Cauza *Roman și Hogeș*, citată anterior). Condamnarea penală a debitorului atestă că instanțele interne au considerat că hotărârea judecătorească definitivă care îl obligase pe angajator la reintegrarea reclamantei putea încă să fie executată ca atare.

48. Pe baza elementelor menționate, Curtea consideră că, în cauză, autoritățile la care a făcut apel reclamanta în vederea executării hotărârii judecătorești definitive nu au luat toate măsurile care se puteau aștepta de la ele în mod rezonabil și că, în consecință, asistența pentru executarea hotărârii definitive favorabile reclamantei a fost total lipsită de eficiență.

49. Aceste elemente îi sunt suficiente Curții pentru a decide că în prezenta cauză, prin pasivitatea lor, autoritățile naționale au privat-o pe reclamantă de un acces efectiv la justiție și nu au oferit nicio justificare valabilă pentru ingerința cauzată prin neexecutarea deciziei.

50. În consecință, în cauză a fost încălcat art. 6 alin. 1 din Convenție.

II. Asupra pretensei încălcări a art. 13 din Convenție

51. În observațiile din 1 martie 2004, reclamanta a prezentat un nou capăt de cerere în fața Curții, în baza art. 13 din Convenție.

52. Reclamanta subliniază că în dreptul intern nu dispunea de un remediu efectiv în vederea executării hotărârii interne definitive dispunând reintegrarea sa. Ea repetă aceleași motive ca cele pe care le invocase în temeiul art. 6 alin. 1 din Convenție cu privire la dreptul de acces la justiție.

53. În plus, reclamanta afirmă că, în momentul faptelor, nicio cale de atac nu era disponibilă pentru a contesta rezoluția de neîncepere a urmăririi penale a Parchetului de pe lângă Judecătoria Deta, la data de 19 aprilie 2002, în favoarea lui S.D., și confirmată la data de 17 mai 2002 de prim-procurorul Parchetului.

54. Având în vedere ansamblul elementelor de care dispune și în măsura în care este competentă pentru a analiza invocările formulate, Curtea nu a reținut nicio aparență de încălcare a art. 13 din Convenție.

55. În consecință, acest capăt de cerere este în mod vădit neîntemeiat și trebuie respins în temeiul art. 35 alin. 3 și 4 din Convenție.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

56. În conformitate cu art. 41 din Convenție,

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Prejudiciu

57. Reclamanta solicită 170.000 euro, cu titlu de prejudiciu material pe care l-a suferit, reprezentând salariile pe care ar fi trebuit să le primească de la S.D. pe perioada 1 octombrie 1999 — 1 martie 2004. Ea consideră că valoarea salariului lunar pe care ar fi trebuit să-l primească este de 3.000—4.000 euro, asemenea persoanelor care exercită aceeași meserie în străinătate. În plus, ea subliniază că salariul medicilor a înregistrat o creștere considerabilă în ultimii 3 ani.

58. Referitor la prejudiciul moral, reclamanta solicită 50.000 euro, pe motiv că imposibilitatea respectării hotărârii judecătorești definitive i-a provocat un sentiment de umilință și de nesiguranță.

În afară de aceasta, ea amintește că în anul 2000 a făcut obiectul cercetărilor penale declanșate la cererea Direcției Județene de Sănătate Publică Timiș, care s-au soldat, la data de 3 noiembrie 2000, cu clasarea cauzei, ceea ce a contribuit la agravarea stării ei de frustrare.

59. Guvernul consideră că reclamanta nu-și dovedește afirmațiile cu privire la prejudiciul material în afara celui de natură salarială. El afirmă că prejudiciul nu poate consta decât, eventual, în salariile pe care reclamanta le-ar fi putut primi de la S.D., cu o valoare echivalentă cu salariul unei asistente medicale care ar fi lucrat în aceleași condiții. În plus, suma nu a fost stabilită prin nicio hotărâre judecătorească.

60. Referitor la prejudiciul moral, Guvernul consideră că acesta trebuie să fie consecința neexecutării hotărârii interne definitive vizând reintegrarea, și nu consecința altor proceduri judiciare. În plus, Guvernul a evidențiat faptul că valoarea daunelor solicitate cu acest titlu de reclamantă este excesivă și nejustificată.

61. Curtea amintește că o hotărâre constatând o încălcare antrenează pentru statul pârât obligația juridică de a pune capăt încălcării și de a șterge consecințele astfel încât, în măsura posibilităților, să fie restabilită situația anterioară [Cauza *Metaxas împotriva Greciei* nr. 8.415/2002, paragraful 35, 27 mai 2004, și Cauza *Iatridis împotriva Greciei*, satisfacție echitabilă (GC), nr. 31.107/1996, paragraful 32, CEDO 2000-XI].

62. Curtea a constatat o încălcare a drepturilor reclamantei, prin neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive dispunând reintegrarea sa în funcție.

În consecință, Curtea consideră că reclamanta a suferit un prejudiciu moral și material și că acest prejudiciu nu este suficient compensat prin constatarea încălcării.

63. În aceste împrejurări, având în vedere ansamblul elementelor de care dispune și statuând în echitate, astfel cum este prevăzut în art. 41 din Convenție, Curtea acordă reclamantei 4.800 euro cu titlu de prejudiciu material și moral.

B. Cheltuieli de judecată

64. Reclamanta solicită, de asemenea, 5.000 euro pentru cheltuielile de judecată ocazionate de procedura internă și de procedura în fața Curții.

65. Guvernul consideră că nu trebuie rambursate decât cheltuielile de judecată referitoare la procedura penală în care S.D. a fost condamnat pentru neexecutarea obligației de reintegrare. El amintește că aceste cheltuieli de judecată nu pot fi rambursate decât dacă au fost într-adevăr suportate de reclamantă și dacă au fost rezonabile în raport cu încălcarea constatată (acesta invocă, în special, hotărârile în Cauza *Cvijetic împotriva Croației* din 26 februarie 2004, paragraful 63, și în Cauza *Jasiuniene împotriva Lituaniei* din 6 martie 2003, paragraful 55). În plus, Guvernul constată că reclamanta nu și-a dovedit afirmațiile și solicită respingerea cererii ca fiind abuzivă în mod manifest.

66. În conformitate cu jurisprudența Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor decât în măsura în care dovedește caracterul real, necesar și rezonabil al valorii lor. În speță și luând în considerare elementele de care dispune și criteriile menționate anterior, Curtea consideră rezonabilă suma de 100 euro cu titlu de cheltuieli ocazionate de procedura internă și o acordă reclamantei.

C. Majorări de întârziere

67. Curtea hotărăște să aplice majorările de întârziere echivalente cu rata dobânzii pentru facilitatea de credit marginal practică de Banca Centrală Europeană, la care se vor adăuga trei puncte marginale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA,

ÎN UNANIMITATE:

1. declară cererea admisibilă în privința capătului de cerere întemeiat pe art. 6 alin. 1 din Convenție;
2. declară cererea inadmisibilă pentru celelalte capete de cerere;
3. hotărăște că a fost încălcat art. 6 alin. 1 din Convenție;
4. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantei, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 alin. 2 din Convenție, 4.800 euro (patru mii opt sute euro) pentru prejudiciul material și moral, precum și 100 euro (o sută euro) pentru cheltuieli de judecată, plus sumele datorate cu titlu de impozit;

b) că, începând de la data expirării termenului amintit și până la momentul efectuării plății, sumele vor fi majorate cu o dobândă simplă, a cărei rată este egală cu rata dobânzii pentru facilitatea de credit marginal practică de Banca Centrală Europeană, la care se vor adăuga trei puncte procentuale;

5. respinge cererea de acordare a unei satisfacții echitabile pentru rest.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la data de 23 iunie 2005, în aplicarea art. 77 alin. 2 și 3 din Regulament.

Bostjan M. Zupančič,

președinte

Vincent Berger,

grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 118768